

CELNICZY (5) *ai*

e jasne.

sg m N celniczy (4). ◇ n N celnicz(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w: (z Cn).

Przymiotnik od „celnik” (5) : Ordo publicanorum, Stan celniczy á poborczy. Mącz 268a; Scriptuarius, Piłarz álbo podpišek celniczy/ ízáfárzá/ álbo podskárbiego. Mącz 374b, 374b [2 r.]; Słowo Graeckie τελώνιον znaczy, stoł celniczy, álbo miešce kędy cłó wybieráią. WujNT 131 marg.

Cf CELNICKI, 2. CELNY

KW